

dringer i Toldloven for vor Skibsfart, som i sin Tid er forelagt i Folketinget og har været vedtaget der og derpaa er strandet i Landstinget. Den forrige Finansminister forelagde Forslaget og interesserede sig stærkt derfor, men efter at han, saa vidt jeg erindrer, to Gange havde fremført det, og efter at det var strandet heroppe, opgav han det, idet han troede, at Opgaven ikke lod sig løse. En af de Indvendinger, som bleve gjorte mod Forslaget, var, at det var en partiel Toldreform, og at det, da hele Toldreformen i Løbet af en ikke alt for fjern Fremtid vil komme for, var rigtigst at begynde med en delvis Toldreform. Disse Betragtninger bleve under Forhandlingerne om denne Sag og ogsaa under Behandlingen i Udvalget støttede derved, at det viste sig saa ganske overordentlig vanskeligt at røre ved Toldspørgsmaalet paa et enkelt Omraade uden samtidig at gribe ind paa Toldspørgsmaalet paa andre Omraader. Nu ere vi i hvert Fald Behandlingen af den almindelige Toldreform saa meget nærmere end den Gang, idet det vil være en af de Opgaver, jeg vil tage fat paa med den størst mulige Kraft, og jeg haaber, at det i alt Fald i en ikke alt for fjern Fremtid skal lykkes mig at bringe Sagen til Forhandling her i Rigsdagen. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, at naar den omtalte specielle Toldforandring tidligere har vist sig umulig at gennemføre, og naar vi nu staa umiddelbart overfor en ny almindelig Toldreform, vilde det være utidigt, om jeg forsøgte at komme med dette Forslag, og jeg agter derfor ikke at gøre det. — Det ærede Medlem sagde, at dets Vedtagelse vilde medføre en Udgift af 330,000 Kr., og syntes at mene, at disse Penge skulde bevilges. Det skulde de naturligvis ikke. De ville ganske simpelt forsvinde af Indtægterne, naar vi faa Loven. Men det at lade 330,000 Kr. forsvinde uden i øvrigt at reformere noget og uden i øvrigt at indlade sig paa at spørge om Erstatning, vilde maaske heller ikke være taltalende.

Formanden: Med Hensyn til de af den højtærede Minister omtalte Fejl paa Finanslovforslagets § 27 skal jeg for Tiden indskrænke mig til at anføre, at jeg ikke kender noget nærmere til, hvorledes disse ere komne ind i Lovforslaget, men at det afhænger væsentligt af Folketingets Formand, om der kan foretages Forandringer i det hertil oversendte Forslag paa den Maade, som den højtærede Minister antydede som mulig. Derom ved jeg intet,

men der vil jo blive Lejlighed til at konferere med Folketingets ærede Finansudvalg derom, forinden Sagen bringes videre.

la Cour: Den højtærede Forsvarsminister (J. C. Christensen) fandt det mærkeligt, at jeg som Medlem af Forsvarskommissionen ikke var kendt med det Ansvar, jeg havde, og oplæste saa oven i Købet Loven, som jeg har læst ikke saa faa Gange igennem, netop for at faa at vide, hvilket Ansvar jeg skulde have som Medlem af denne Kommission. Jeg kan kun sige til den højtærede Minister, at jeg har aldrig forstaaet, at det var Forsvarskommissionens Ansvar, inden den blev færdig, at vedtage noget angaaende de lavere Officerers Lønning. Da jeg omtalte dette Forhold i Gaar, var det ikke for at faa mit eller Forsvarskommissionens Ansvar fastslaaet, men kun for at bortvælte det Ansvar fra Forsvarskommissionen, som den ærede Minister synes at vilde lægge paa den, og som jeg mente, den virkelig ikke havde. Hvad jeg glædede mig over, var, at den højtærede Minister havde udtalt i sin store Programtale, at han følte et Ansvar, og det var dette, jeg syntes blev saa mærkværdigt lille, naar han ikke en Gang turde tage Ansvaret uden at spørge Forsvarskommissionen — som jeg ikke er absolut sikker paa, at denne Sag sorterer under, i ethvert Tilfælde ikke for Øjeblikket —, om der maatte gives et Tillæg til de lavere Officerers Lønning, som haardelig tiltrænges. Jeg spurgte saa den højtærede Forsvarsminister, om han ogsaa tog Ansvaret paa sig for Danmarks Forsvar i Øjeblikket, saaledes at der blev fulgt med Tidens Krav, eftersom Krigsforberedelserne andetsteds bleve vidtløftigere, og eftersom Tingene udviklede sig. Jeg spurgte den højtærede Forsvarsminister, om han ogsaa under disse Forhold vilde paatage sig Ansvaret, og jeg fremførte overfor den ærede Forsvarsminister, at den tidligere Krigsminister Madsen havde sagt, at Ansvaret ligger paa den nuværende Regering og det nuværende Regeringsparti. Altsaa, han havde den Gang turdet paatage sig Ansvaret for, hvad der blev gjort eller forsømt. Her var det, jeg vilde rette det Spørgsmaal: Tør den ærede Forsvarsminister i dette Øjeblik tage Ansvaret for, hvad der muligvis bliver forsømt ved, at vi ikke følge med i den Udvikling, der foregaar gennem alle Krigsforberedelser over hele Verden.

Naar den ærede Finansminister udtalte, at jeg som Medlem af Overskyld-